

عنوان مقاله:

استفاده از الکترومایوگرافی سطحی در استعدادیابی جسمانی نیروهای پلیس

محل انتشار:

ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

تیمور جعفر نژادگرو - کارشناسی ارشد بیومکانیک ورزشی دانشگاه بوعلی سینا همدان

نادر فرهپور - استاد دانشگاه بوعلی سینای همدان

خلاصه مقاله:

مقدمه: قدرت و توان عضلانی فاکتورهای مهم و تعیین کننده در استعدادیابی جسمانی نیروهای پلیس می باشد، به همین دلیل پیش بینی میزان افزایش قدرت در افراد مختلف می تواند نقش بسیار مهمی در استعدادیابی نیروهای این ارگان ایفا نماید. هدف پژوهش حاضر پاسخ به این سؤال است که آیا می توان با استفاده از مقادیر میانه فرکانس عضلات آگونیست در پیش از تمرین، میزان افزایش قدرت بعد از دوره تمرینی را برآورد نمود؟ روش شناسی: نمونه آماری پژوهش حاضر شامل 10 نفر از دانشجویان غیرورزشکار مرد با میانگین سنی $24/1 \pm 1/79$ بودند. الکترودها بر روی بخش جناغی و ترقوه ای عضله سینه ای بزرگ، عضله دلتوئید قدامی و عضله سه سربازویی نصب گردیدند. آزمودنی ها طی پیش آزمون و پس آزمون حرکت پرس سینه را با 70 درصد وزنه یک تکرار بیشینه (6 تکرار) اجرا کردند، هنگام اجرای حرکت پرس سینه با استفاده از دستگاه 16 کاناله EMG مدل MA 300-16 متغیرهای الکترومایوگرافی مورد اندازه گیری قرار گرفت. پس از مرحله پیش آزمون، آزمودنی های هر گروه برنامه تمرینی خود را به مدت 8 هفته، هفته ای 3 جلسه و هر جلسه به مدت 40 تا 50 دقیقه به شیوه هرمی اجرا کردند. یافته ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ضریب همبستگی بین مقادیر میانه فرکانس عضلات آگونیست با میزان افزایش مقادیر یک تکرار بیشینه برابر $0/71$ می باشد ($p=0/020$). بحث و نتیجه گیری: با توجه به میزان همبستگی بالا بین پارامتر میانه فرکانس عضلات آگونیست می توان بیان نمود که پارامتر میانه فرکانس فاکتوری مناسب برای پیش بینی میزان افزایش قدرت در عضلات مختلف و در نتیجه استعدادیابی ورزشی می باشد.

کلمات کلیدی:

استعدادیابی، پلیس، الکترومایوگرافی سطحی، فرکانس عضلانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/194615>

